

Alfred Krans

DE NAAKTE LANDSCHAPPEN VAN TONY LARA

Andorra is zo'n ministaatje net als Monaco, San Marino, het Vaticaan en Luxemburg, waar ik eigenlijk niets mee heb. Het zijn belastingparadijzen en toeristenoorden, die op mijn zenuwen

werken en waar ik mij al jaren verre van houd. Toch fascineerden deze dwergstaatjes mij als kind mateloos en ik beloofde mijzelf er ooit naar toe te reizen. In de loop van mijn leven heb ik die belofte waargemaakt, op Andorra na. Ik was er wel een paar keer dicht in de buurt, maar het kwam er nooit van. Maar ergens in 2000 bladerde ik in het fotomagazine "Diorama" van november 1999 en werd geboeid door de foto's van de toen 23-jarige fotograaf Tony Lara uit Andorra,

woonachtig in Encamp. Hij had voor deze reeks de tweede prijs van dit internationale fotoblad gekregen. Vaak zijn tweede- en derde prijswinnaars veel interessanter dan de kampioenen en dat bleek ook hier. Een bloedjonge fotograaf met een oeuvre in opbouw liet zien, dat hij over een uitgekende techniek beschikt, die hem nog ver zal brengen. Als je nog maar aan het begin van je carrière staat, moet er toch brood op de plank en dat verdient hij als persfotograaf bij het dagblad El Periòdic d'Andorra. Tussen 1997 en 2000 volgde hij aan het Institut d'Estudis Politèchnics te Barcelona de opleidingen voor algemene, creatieve, digitale, reportage en reclamefotografie bij o.a. Manel Úbeda en Lola Montserral. In zijn vrije tijd en in vakanties houdt hij zich bezig met zijn eigen vrije werk, waarin hij vooral probeert zijn eigen gevoelens en gedachten tot uitdrukking te brengen. Een van de onderwerpen, die steeds terugkeren, zijn zijn minilandschappen, misschien wel onder invloed van de minimale proporties van het staatje, waarin hij is geboren en nog steeds woont. In deze foto's probeert hij de schoonheid en de sensaties van een landschap zo optimaal mogelijk weer te geven in maar een heel klein minigedeelte van dat landschap. De essentie van het geheel wordt als het ware geconcentreerd in dat minilandschap. Het levert verrassend sterke foto's op.

Het meest is Tony Lara geïnteresseerd in het menselijk landschap, dat van de manlijke en vrouwelijke naakten. Een naaktmodel geeft voor hem exact zijn opvatting over eenzaamheid weer, omdat het een naakte emotie toont in haar primaire en meest pure staat. Eenzaamheid is volgens Lara niet alleen een gevoel van fysieke geïsoleerdheid, maar kan ook, zoals meestal het geval is, refereren aan een bijzondere gemoedstoestand. Je kunt je eenzaam voelen, ook als je je temidden van veel mensen bevindt. Dit concept noemt Lara "emotionele eenzaamheid" en het is deze eenzaamheid, die hij in zijn foto's tot uitdrukking wil laten komen, maar ook de emoties, die deze gemoedstoestand uitlokken. Vanaf het moment, dat iemand zich alleen voelt, gaat hij zich psychisch steeds eenzamer voelen; hij ondervindt eerst eenzaamheid en wanhoop en daarna probeert hij deze emoties te overwinnen met behulp van zijn geliefden. Hun liefde glijdt als het ware in zijn emotionele naaktheid, twee in de schaduw verborgen personages worden één in een subtiele harmonie. En het is telkens weer de verhalende kracht van dit concept, die deze foto's zo sterk maakt, zoals blijkt uit de series in "Frente al desnudo

femenino, een fotoboek over Amerikaanse en Europese kunstenaars(UDYAT, Barcelona, 2000) en in 26 Publishers,

Kerkdriel). Nederland werk of dat Andorra ga. 2004-4

Ecce homo, met manlijke naakten van internationale fotografen (Vertigo Barcelona, 2001, met een Nederlandstalige editie bij Librero, Het wordt tijd, dat Tony Lara naar komt met een mooie expositie van zijn ik nu toch eindelijk eens zelf naar

Reportages

foto's van traditionele feesten in Escaldes voor het stadsarchief
april 1999 Konic Audiovisuals over de thermen in Pompeii
juni 1999 Absolut visual samen met Immanol Sistiaga
november 1999 Castellana Subastas Inmobiliarias, gebouwen en binnenhuisarchitectuur
voor een veilingcatalogus
reportages over Andorra in El Periódico de Catalunya

niet gepubliceerde foto's hangen in de metro van Barcelona, in de Escola d'Educació Especial Nostra Senyora de Meritxell en het Institut Guttmann in Andorra en het Hospital de Lesionats Medullars in Barcelona

Exposities

1998 en 2000 Mostra d'Art d'Andorra in het ministerie van cultuur en toerisme, groepsexpositie
Nit de silencis, solo-expositie in het stadhuis van Encamp